

KUUKUPPI

– huomaamaton vallankumous

Kuukautissuojien alueella tapahtuu harvoin todellisia uudistuksia. Siksi kuukupin tapainen radikaalisti toisenlainen suoja on tervetullut vaihtoehto.

teksti **Elina Koivunen** kuva **Johanna Kinnari**

Kuukuppi, jota kutsutaan myös kuukautiskeräjäksi ja kuukautiskupiksi, on emätimen suulle asetettava silikonista tai luonnonkumista valmistettu taipuisa malja, joka kerää kuukautisveren.

Kuukuppi keksittiin alkuaan jo 1930-luvulla. Varttuneemmat naiset muistanevat *Tasmanian*-nimisen kertakäyttöisen kuukautiskupin, jota mainostettiin 1970-luvun alussa. Nyt markkinoille tuodut kuukupit ovat kuitenkin kestohyödykkeitä, yhtä ja samaa käytetään monta vuotta.

Mullistavinta taitaa olla se, että kuukuppi tyhjennetään vain 2–3 kertaa vuorokaudessa. Sitä saa käyttää yhtäjaksoisesti jopa 12 tuntia, mikä on vallankumouksellinen parannus monen naisen kuukautispäivien yöuniin.

Vaikka kuukuppia mainostetaan ekotouotteena, sitä voi olla hankala käyttää kovin alkeellisissa oloissa. Tyhjentämisen yhteydessä kuppi nimittäin huuhdotaan ensin kylmällä ja pestään sitten kuumalla vedellä sekä hajustamattomalla saippualla. Jos pesumahdollisuutta ei ole, kupin voi pyyhkiä paperilla, mutta se pitää pestä vähintään kerran päivässä.

Tällä hetkellä kuukuppi on ehdottomasti edullisin kuukautissuoja. Yhden kupin hankintahinta pyörii 30 euron tietämissä, mutta sitä voi käyttää jopa kymmenen vuotta. Täistä syystä kuukupin myynti ei ole kovin kummoista bisnestä, ja sitä onkin myyty toistaiseksi lähinnä vain Internetin kautta sekä ekokaupoissa.

Kuukuppi käytössä

Suomessa myydään neljää kuukuppimerkkiä, joiden keskinäiset erot ovat pieniä. *Divalla* on 12 kuukauden palautusoikeus, *Lunette* on valmistettu Suomessa ja *Keeper* on ruskea (kun taas muut ovat värittömiä). *Moonly* lienee antanut innoituksen suomen kielen kuukuppi-nimitykselle.

Tiedustelut www.kuukuppikunta.net

Lähtötilanne:	Ensivaikutelma:	Asettaminen paikalleen:	Poistaminen:	Hyvät puolet:	Huonot puolet:	Loppuarvio:	Vinkiksi mulle:
Kuukupin kokeiluun ajoi uteliaisuus; etukäteen tiesin siitä vain vähän. Eniten kiinnosti kupin käyttö oisin.	Kupin iso koko hämmensi. Oli myös vaikea tajuuta, ettei sitä tosiaankaan heitettävä käytön jälkeen roskiin.	Paljastui, että kuukuppi poikkeaa tamponista enemmän kuin olin luullut, sillä se jätetään hyvin alas, lähes käden ulottuville.	Vaikka kuppi pitää ponnistaa ulos – se ei siis tipahda pois itsestään – tämä vaihe osoittautui helpoksi ja yksinkertaiseksi.	Kun kuppi on oikealla paikallaan, sen voi iloisesti unohtaa pitkäksi aikaa. Se ei esimerkiksi häitää muiden vessa-asioiden toimittamista. Itse asiassa on riemullista käydä pikku pissalla miettimättä tamponin vaihtamista.	Nimenomaan kupin asettaminen paikalleen vaatii tekniikkaa, ja opettelemisen ottaa aikansa.	Kyllä, kiitos! Tamponeihin en enää vapaaehtoisesti päläa, siteitä puhumattakaan.	Mukana tulevat käyttöohjeet kannattaa lukea tarkasti – ja vielä toiseenkin kertaan.